

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Ισχύουν τα ανωτέρω ακόμη και στην περίπτωση που η εργασιακή σχέση υφίστατο μεταξύ ιδιωτών;

(¹) ΕΕ L 299, σ. 9.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 2 Ιανουαρίου 2017 — Instituto Nacional de la Seguridad Social κατά Tesorería General de la Seguridad Social και Jesús Crespo Rey

(Υπόθεση C-2/17)

(2017/C 104/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούν: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Λοιποί μετέχοντες στη διαδικασία: Tesorería General de la Seguridad Social, Jesús Crespo Rey

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείονται από τη «βάση εισφορών στην Ισπανία που είναι πλησιέστερη χρονικά», στην οποία παραπέμπει το παράρτημα XI, Ισπανία, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (¹), οι βάσεις εισφοράς που προκύπτουν από την εφαρμογή ισπανικής εσωτερικής νομοθεσίας κατά την οποία ο επαναπατρισθείς διακινούμενος εργαζόμενος, του οποίου οι τελευταίες πραγματικές εισφορές στην Ισπανία ήταν υψηλότερες από τις ελάχιστες βάσεις εισφοράς, δύναται μόνο να συνάψει σύμβαση για τη διατήρηση των εισφορών στο επίπεδο των ελαχίστων βάσεων, ενώ, εάν επρόκειτο για μη διακινούμενο εργαζόμενο, θα του είχε παρασχεθεί η δυνατότητα να συνάψει την εν λόγω σύμβαση για υψηλότερες βάσεις εισφοράς;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, και σύμφωνα με το παράρτημα XI, Ισπανία, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, αποτελεί κατάλληλο διορθωτικό μέτρο, προκειμένου να αποκατασταθεί η ζημία που προκλήθηκε στον διακινούμενο εργαζόμενο, το να ληφθούν υπόψη οι τελευταίες πραγματικές εισφορές στην Ισπανία, δεόντως επικαιροποιημένες, και να θεωρηθεί το χρονικό διάστημα καταβολής εισφορών βάσει της συμβάσεως διατηρήσεως εισφορών ως ουδέτερη περίοδος ή ως παρενέργεια;

(¹) ΕΕ 2004 L 166, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις 10 Ιανουαρίου 2017 — Maria Dicu κατά Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava, Tribunalul Botoșani

(Υπόθεση C-12/17)

(2017/C 104/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Maria Dicu

Καθών: Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava, Tribunalul Botoșani

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ⁽¹⁾ την έννοια ότι αντιτίθεται σε διάταξη εθνικής νομοθεσίας η οποία, κατά τον καθορισμό της διάρκειας της άδειας εργαζομένου, δεν υπολογίζει ως χρόνο υπηρεσίας τη διάρκεια της γονικής άδειας για παιδί έως δύο ετών;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ 2003 L 299, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 13 Ιανουαρίου 2017 — TGE Gas Engineering GmbH — Sucursal em Portugal κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-16/17)

(2017/C 104/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: TGE Gas Engineering GmbH — Sucursal em Portugal

Καθή: Autoridade Tributária e Aduaneira

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν τα άρθρα 44, 45, 132, παράγραφος 1, στοιχείο στ', 167, 168, 169, 178, 179, 192, στοιχείο α', 193, 194 και 196 της οδηγίας ΦΠΑ (οδηγία 2006/112)⁽¹⁾, τα άρθρα 10 και 11 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 282/2011⁽²⁾ και η αρχή της ουδετερότητας την έννοια ότι προσκρούει σε αυτά η απόφαση της πορτογαλικής φορολογικής αρχής να αρνηθεί το δικαίωμα εκπτώσεως του ΦΠΑ υποκαταστήματος εταιρίας γερμανικού δικαίου, όταν:

- η εταιρία γερμανικού δικαίου απέκτησε αριθμό φορολογικού μητρώου στην Πορτογαλία για την εκτέλεση μεμονωμένης πράξεως, ήτοι την «απόκτηση εταιρικής συμμετοχής», ο οποίος αντιστοιχεί σε αλλοδαπή εταιρία χωρίς μόνιμη εγκατάσταση·
- ακολούθως, το υποκατάστημα της ως άνω εταιρίας γερμανικού δικαίου ενεγράφη στην Πορτογαλία και του χορηγήθηκε αριθμός φορολογικού μητρώου ως μόνιμη εγκατάσταση της εταιρίας αυτής·
- κατόπιν, η εταιρία γερμανικού δικαίου, κάνοντας χρήση του πρώτου αριθμού φορολογικού μητρώου, συνήψε με άλλη εταιρία σύμβαση ιδρύσεως ομίλου οικονομικού σκοπού (ΟΟΣ) για την εκτέλεση συμβάσεως έργου στην Πορτογαλία·
- στη συνέχεια, το υποκατάστημα, κάνοντας χρήση του αριθμού φορολογικού μητρώου του, συνήψε σύμβαση υπεργολαβίας με τον ΟΟΣ, η οποία προβλέπει αμοιβαίες παροχές μεταξύ υποκαταστήματος και ΟΟΣ καθώς και ότι ο ΟΟΣ θα χρεώνει στους υπεργολάβους, κατά τα συμφωνηθέντα ποσοστά, τις πραγματοποιούμενες από αυτόν δαπάνες·
- ο ΟΟΣ ανέγραψε στα χρεωστικά σημειώματα τα οποία απηύθυνε στο υποκατάστημα τον αριθμό φορολογικού μητρώου του υποκαταστήματος και χρέωσε βάσει αυτού τον ΦΠΑ·
- το υποκατάστημα εξέπεσε τον βεβαιωθέντα στα χρεωστικά σημειώματα ΦΠΑ·